

آواز فرشتگان

■ سال: ۱۳۲۸ - چاپ
 ■ دوم
 ■ ناشر: بی‌نا
 ■ تعداد صفحات: ۸۰

کتاب شامل ۵۶ ترانه کودکانه درباره زندگی روزمره و پدیده‌های اطراف اوست. چیزهای ساده‌ای از جمله سماور به جوش آمده و آمدن و رفتن روز و شب را به بچه‌ها آموزش می‌دهد. در پایان هم پیوستی دارد به نام کودک‌نامه که در آن الفبا را با شعر آموزش می‌دهد. صفحات پایانی کتاب هم اختصاص دارد به نقدی که احمد بهمنیار بر کتاب نوشته است.

دنیاگردی جمشید و مهشید

■ سال: ۱۳۳۲ - اول
 ■ ناشر: کانون دنیا
 و هنر
 ■ تعداد صفحات: ۱۱۸

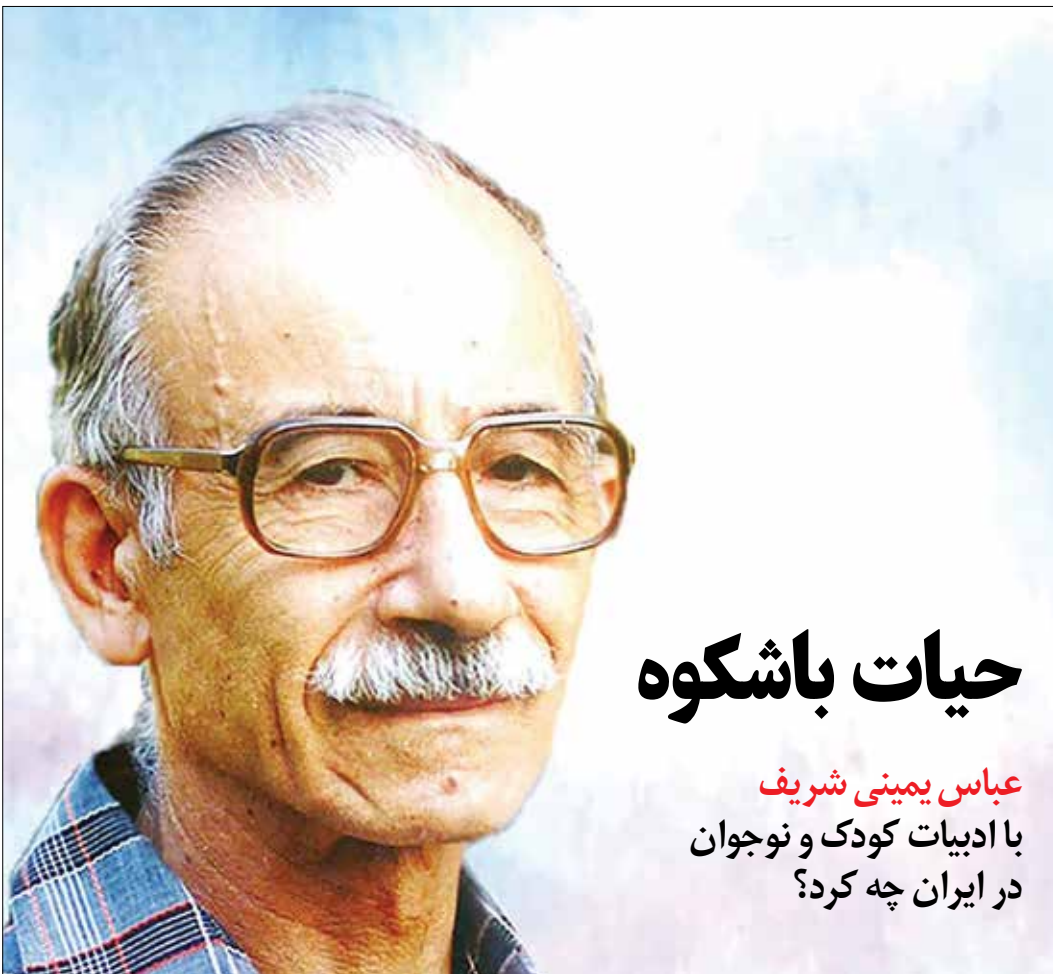
«دنیاگردی جمشید و مهشید» برای گروه سنی نوجوان نوشته شده است. دو شخصیت اصلی کتاب راهی سفر می‌شوند و به کشورهای مختلف دنیا سر می‌زنند. نویسنده در این مسیر تلاش دارد مواجهه با فرهنگ‌های دیگر را به بچه‌ها آموزش دهد. کتاب را می‌توان به نوعی آموزش جغرافی و فرهنگ دانست، چون بچه‌ها را با آشنایی با کشورهای آسیایی، اروپایی و آمریکایی آشنا می‌کند.

شعر با الفبا

■ نقاشی: پرویز کلاتری
 ■ ناشر: روش نو
 ■ تاریخ نشر: ۱۳۸۳ -
 چاپ اول
 ■ تعداد صفحه: ۴۰

برخلاف دو کتاب قبل که می‌توان فایل پی‌دی‌اف آن‌ها را مطالعه کرد، این کتاب در دهه هشتاد تجدید چاپ شده و در بازار است. یمینی شریف در این کتاب برای خردسالان و کودکان امکان آشنایی با حروف الفبا را فراهم می‌کند. شیوه او آموزش الفبای فارسی و به‌کارگیری هر یک از حروف در یک کلمه و سرایش یک شعر ساده برای آن است.

حیات باشکوه

عباس یمینی شریف
 با ادبیات کودک و نوجوان
 در ایران چه کرد؟

افراد وجود دارد. گاهی صحنه‌ای از یک فیلم سینمایی، یک جلد کتاب و بعضی اوقات هم تشویق افرادی در زندگی که با حضورشان مسیر آینده فرد را متحول می‌کنند. یمینی شریف گفته محمد فرخی یزدی مسبب دگرگونی مسیر زندگی‌اش بوده است. هر چند که پیش از آشنایی با آثار او هم کتاب می‌خوانده، با دنیای شعر مانوس بوده و گاهی شعر می‌سروده اما این آشنایی حال دیگری به او می‌دهد.

فرخی یزدی، شاعری پرشور و آزادی‌خواه بود. یمینی شریف اشعار فرخی یزدی را با کمک آوازخوانی که بی‌سواد بود، برای اهالی روستا می‌خواند. او خود می‌نویسد: «فرخی آوازخوانی را استخدام کرده بود که اشعار سیاسی و انتقادی او را در باغی که روی کوه مشرف به رودخانه و جاده دربند بود، شب‌های جمعه و شب‌های شنبه، که جمعیت فراوانی برای تفریح در دره دربند و سرزند به آنجا می‌آمدند، به صورت آواز بخواند و پیام او را به گوش مردم برساند. آوازخوان سواد نداشت و چون من در آن موقع کودکی ۱۰ ساله بودم و می‌توانستم شعرها را بخوانم، فرخی آن‌ها را به من می‌داد و من در کنار آن آوازخوان که در بلندترین محل باغ مشرف به رودخانه دربند می‌نشست، می‌نشستم و شعرها را از روی دست‌نویس‌های فرخی آهسته می‌خواندم و او آن‌ها را با صدایی رسا، که چند بار در کوهستان می‌پیچید، می‌خواند و دره دربند را در شور و حالی فرومی‌برد.»

روستای دربند سپهری کرد. او از دوران کودکی شعر می‌سرود اما سرودن برای کودکان را هنگامی آغاز کرد که در دانش‌سرای مقدماتی آموزگاری با ادبیات کودکان دیگر کشورها آشنا شد و این سرآغاز تحولات مهم در نگاه او به دنیای ادبیات کودک شد. در سال ۱۳۲۱ برای نخستین بار یکی از سروده‌هایش در روزنامه نونهالان چاپ شد. یک سال بعد با برنده شدن در نخستین مسابقه شعر برای کودکان به عنوان شاعر کودکان شناخته شد و از سال ۱۳۲۴ اشعارش به کتاب‌های درسی دوره دبستان راه یافت.

او در سال ۱۳۳۲ برای گذراندن دوره کارشناسی آموزش و ادبیات کودکان به آمریکا سفر کرد و پس از اتمام دوره کارشناسی در سال ۱۳۳۶ به ایران بازگشت. علاقه او به کشورش و احساس وظیفه‌ای که در برابر کودکان سرزمینش داشت، وصف‌ناشدنی بود. او خودش را فرزند این خاک می‌دانست و با زبان شیوای شعر و با دست مهر به آبادی دنیای کودکان که بزرگسالان فردا هستند، کوشید. از او شعر دیگری با همین مضمون در کتاب ادبیات دوره دبستان ثبت شده است:

«دست به دست هم دهیم به مهر
 میهن خویش را کنیم آباد
 یار و غم‌خوار هم‌دگر باشیم
 تا بمانیم خرم و آزاد»

ردپای فرخی در شاعرانگی شریف
 همیشه بهانه‌ای برای جوشش یک ذوق و قریحه مستترمانده در

طاهره محمدی روزنامه‌نگار

۱۰ ساله بود، شاید هم کمتر که با دیوان حافظ، اشعار سعدی و مولوی آشنا شد، با مجلات فرهنگی و هنری همان سال‌ها انس گرفت و به عبارتی «کتاب» مهربان‌ترین یار دوره کودکی، نوجوانی و شاید تمام عمرش شد. شیرینی هم‌نشینی با کتاب‌های شعر و قصه در وجودش خوش نشسته بود و لذت مصاحبت با آنها را چشیده بود، آن قدر که سال‌های بعد با عشق بنویسد و سر از کتاب‌های درسی نسل‌های مختلف در بیاورد. تنها شاعری که بیشترین تعداد اشعار او در طول بیش از پنجاه‌وپنج سال به‌طور مرتب در کتاب‌های دبستان آمده و هنوز هم نسل امروز در کتاب فارسی دبستان با کلمه‌هایش به دنیای‌شان شکل می‌دهند.

شاید بیش از هر چیزی هم او را با شعری بشناسیم که با سرایش به کتاب، یار مهربان همه عمرش ادای دین کرده است. باید عباس یمینی شریف باشید و از کودکی تا نوجوانی مانوس با دنیای کتاب‌ها که در جوانی: «من یار مهربانم دانا و خوش بیانم / گویم سخن فراوان با آنکه بی‌زبانم» را برای کودکان بسرایید و تجربه خوش زندگی زیر سایه کتاب‌ها در دوره کودکی و نوجوانی را به نسل‌های بعدی منتقل کنید.

یمینی شریف در سال ۱۳۹۸ در تهران زاده شد و کودکی خود را در